

Dogajanja v naši družbi kažejo na to, da smo na nekakšnem razpotju; odločiti se moramo za pot, ki bo nekoliko drugačna kot doslej, toda kljub temu pot, ki bo imela začetek pred več desetletji.

Nekateri dokazujejo, da smo daleč zaostali za razvojem v Evropi in v svetu, da je ta razkorak prevelik, drugi zopet trdijo, da smo odšli z razvojem glede na naše pogoje in možnosti predaleč, da je torej prav, da se nekoliko zaustavimo. Kaj je torej resnica, ali eno ali drugo? Običajno je tako, da so rešitve nekje v sredini; še najbolj pa je verjetno to, kar zadnje čase dostikrat poudarjamo: več zaupanja in opiranja na lastne sile.

Kje je v vseh teh dvomih in iskanjih železnica. Vlogo vseh prometnih vej, tako tudi železnice, smo zelo jasno zapisali v dokumentih našega dolgoročnega razvoja; toda pri tem ne gre za formalno sprejemanje nekih ciljev, temveč je ob tem potrebno spremeniti tudi nekatera dolgoletna mišljenja o tej prometni dejavnosti. Nekateri so še vedno prepričani, da se odnos do

železnice ureja na neki državni ali republiški ravni. Razlog za takšen pristop res lahko iščemo v zgodovinskih dejstvih, saj je bila železnica v Jugoslaviji dolgo obdobje pod neposrednim upravljanjem države, njeni problemi so bili poznani le ozkemu krogu ljudi. Toda danes kljub temu takšna razmišljanja niso več življenjska, saj tako ne dobimo pravih pobud za dobre rezultate. Mislim, da je prav v

trebuje na področju železniške dejavnosti, železničarji pa so tudi bolj seznanjeni s svojo vlogo pri medsebojnem sodelovanju, premoščeno je dolgotrajno nezaupanje. Mislim, da smo v tem času le spoznali, v kolikšni meri drug drugega potrebujemo.

Vse to je tudi zapisano v razvojnih dokumentih slovenskega gospodarstva, torej samoupravno povezovanje v tem primeru le ni samo fraza, tem-

cele države. Rezultat tega naj bi bila večja učinkovitost. To je za površnega opazovalca zadosten razlog, toda podrobnejši pogled v vsebino sedanjega stanja kaže na to, da so želje po spremembi celotne organizacije železnice, predvsem zaradi nedoslednih pristopov pri izpolnjevanju nalog. Rešitve samo zaradi formalnih sprememb bi morale biti pri nas že preteklost.

Naša občina je precej »železniška«.

mučni so bili razgovori in razprave o »železniških sporazumih«, toda največ zaradi neobveščenosti in nezaupanja.

Ugotavljam, da je danes drugače. Moščanski železničarji se enakovredno in odkrito pogovarjajo z drugimi samoupravljalci v občini. Dolgoročni program delovanja našega gospodarstva predvideva za železnico nekoliko drugačen položaj kot doslej. Verjamemo, da je to pot iz zastarelih kapacitet in stalne upetosti med zahtevami gospodarstva po prevozi in naših možnostih. V letu 1983 je bil del amortizacije in sredstev za razvoj slovenskih železnic uporabljen za tekočo proizvodnjo. Storit bo treba velik korak, kajti za evropskimi železnicami zaostajamo že skoraj celo desetletje. Zaradi nujnosti povezave železniške mreže je to nedopustno.

Ko se pogovarjamo o naši bodočnosti, slišimo včasih kar nekoliko omahljivo predvidevanje, dvom o uspehu, toda prepričan sem, da ideje, hrabrost in vztrajnost borcev Zaloške ceste še niso pozabljeni.

Franc Kolman

Pred praznikom železničarjev

tem času, ko smo vsak dan manj obremenjeni s samo načelnimi izrekanji za neko opredelitev, pravi čas, da dorečemo tudi kratkoročne in dolgoročne smeri pri razvoju prometa in v tem sklopu seveda tudi železnice.

V zadnjih nekaj manj kot 10 letih se na tem področju stvari spodbudno spreminjajo; več uspehov je v Sloveniji. Združeno delo je presodilo, kaj po-

več celo potrditev pravilne poti. O tem poleg drugega govori tudi podatek, da smo slovenski in istrski železničarji fizični obseg dela, predviden za srednjeročni plan 1981—1985, izpolnili že konec leta 1983.

Prav zaradi tega so še bolj nelogična in nedorečena razmišljanja in predlogi o uvedbi nekega centraliziranega upravljanja železnice na področju

saj dela na tem območju prek 3000 železničarjev, kljub temu nekateri vidijo to dejavnost v MOSTAH samo kot nekaj kilometrov prog, ki vodijo skozi občino, torej naj bi se tudi ta vprašanja reševala nekje drugje.

Spominjam se časa prvih delegatskih razprav o železnici v občinski skupščini; bila so mnenja, da to ne sodi sem, ker to ureja država. Precej

15. april — Dan železničarjev

Osrednja slovesnost dneva železničarjev bo v petek, 13. aprila ob 13. uri pred spomenikom na Zaloški cesti v Ljubljani, kjer bo slavnostni govornik Marjan Orožen, predsednik slovenskih sindikatov. Istega dne bodo ob 15. uri v festivalni dvorani v Ljubljani slovesno podelili delovna priznanja — zlate značke za 30-letno neprekinjeno delo na železnici 341 delavcem Železniškega gospodarstva Ljubljana.

Naša SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana moste-polje

10. APRIL 1984
7. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXV. LETNIK

Predsednik Niko Lukež si je skupaj z Antonom Rousom, predsednikom KPO SOZD INTEGRAL, in direktorjem TOZD SERVO NOVOTNYEM ogledal izvoz in prihod vozil v jutranji konici.

● Predsednik Niko Lukež obiskal DO SAP

23. marca 1984 je obiskal Integralovo delovno organizacijo medkrajnega potniškega prometa SAP Ljubljana predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Niko LUKEŽ.

S predstavnikom SOZD INTEGRAL in DO SAP pa si je ogledal delovni proces na lokaciji na Središču in se seznanil z gospodarskimi načrti TOZD TURBUS in TOZD Servo. Ti so tesno povezani z razširjenostjo in obnovo delavniških prostorov in manipulativnim prostorom za avtobusni promet. Pogovor je nakazoval možnosti lokacijske ureditve na zemljišču ob Savski cesti, ki bo zanimiva še predvsem v času, ko bomo začeli gradnjo nove avtobusne postaje.

Predstavnik TOZD TURBUS so predsedniku Lukežu osvetlili sedanje stanje v slovenskem prometnem cestnem križu, s katerim temeljna organizacija ni zadovoljna, saj je prihodek na kilometer bistveno slabši od prihodka, ki ga ustvarja regijski promet.

Velike težave povzročata tudi pomanjkanje rezervnih delov, kar je posebej pereče za tisti del voznega parka, ki v okviru dolgoročnih pogodb opravlja storitve v tujem prometu.

V. M.

● PROGRAMSKO VOLILNA SEJA OBČINSKE KONFERENCE ZKS

Gospodarjenje v ospredju

Kot smo že poročali, je bila 24. marca v kulturnem domu Španski borci seja občinske konference ZKS občine Ljubljana Moste-Polje, na kateri so delegati iz osnovnih organizacij ZK ocenili delo občinske organizacije v preteklem letu, sprejeli programske usmeritve za letošnje leto in za naslednji dve leti izvolili vodstvo občinske organizacije. Na seji, ki so se je delegati udeležili v izjemno velikem številu, so bili kot gostje navzoči tudi Marjan Rožič in Majda Gaspari, člana CK ZKJ, predsednik MK ZKS Ljubljana Jože Smole, narodni heroji, španski borci in predvojni komunisti.

Predsednik naše občinske konference ZKS Pavel Vindišar je v uvodnem govoru ocenil zdajšnje družbene, gospodarske in politične razmere ter prizadevanja in naloge občinske organizacije za njihovo ureditev. Dejal je: »Naša seja sovpada s še bolj zaostrenimi zahtevami po ureditvi razvoja stabilizacijskega programa, s sprejemanjem novih, še zahtevnejših ukrepov in pogojev gospodarjenja. Ti ukrepi terjajo od nas komunistov še bolj dore-

čeno politično oceno nastalih razmer in naše vpetosti vanje.«

V nadaljevanju je Pavel Vindišar opisal težave naših delovnih organizacij, ki izhajajo tudi iz neuresničevanja usmeritev CK ZKJ oziroma iz ravnanj, ki so nasprotna programu stabilizacije. »To doživljajo moščanske organizacije zelo boleče, predvsem zato, ker se čutijo sposobne za dobro in konkurenčno gospodarjenje. Komunisti v Totri zato ne znajo razložiti kolektivu, zakaj morajo izdelke prodajati po ceni,

ki je nižja od cene samih surovin; tudi ne znajo odgovoriti na vprašanje, zakaj imajo druge delovne organizacije z enako proizvodnjo dovoljene cene, ki ne prinašajo izgube; tudi še danes ne vedo, kakšna je njihova socialna varnost. Pa niso slab kolektiv.«

Ko je Pavel Vindišar govoril o gospodarjenju v občini, je med drugim tudi povedal: »Niso izjemni kolektivi, v katerih že dolgo razumejo stabilizacijo kot niz vsakodnevnih majhnih rezultatov, ki pa peljejo k večjemu in skupnemu. Vendar se v njih začneja zastavljati tole vprašanje: kako dolgo še lahko v restriktivnih in nederivenciranih pogojih gospodarjenja, ki ne ločujejo med dobrim in slabim delom, samo z notranjimi silami spodbujamo proizvodnjo in izvoz. Notranja energija tozdov, ki se

O seji naše občinske konference ZKS so poročali tudi drugi časopisi v državi, tako na primer Borba, katere ljubljanski dopisnik je v članku »Zaščititi uspešne izvoznike« zapisal, da občina, ki je bila že pred vojno znana kot »ordeče predmestje Ljubljane« tudi danes še ni izgubila te svoje značilnosti. Med več kot 30.000 zaposlenimi je namreč tudi okoli 20 odstotkov delavcev iz drugih republik, ki se tu počutijo kot doma. »To je v razpravi poudarilo več govrnikov, pa tudi predsednik OK ZKS Pavel Vindišar, ki je ob glasnem odobravanju navzočih dejal, da se delovni kolektivi naše občine ne delijo po socialni pripadnosti, temveč po tem, kdo bolje in kdo slabše dela,« je zapisano v Borbi.

ustvarja s črpanjem lastnega znanja, inovacij in tehnoloških (Nadaljevanje na 3. strani)

● MOSTOVA V LAZAH IN KAŠLJU

Ni denarja, ni volje

Kot vemo, sta narasli Sava in Ljubljana v drugi polovici decembra lani poškodovali mostova v Dolskem in Zgornjem Kašlju. Dogovorjeno je bilo, da bo popravilo mostu prek Save, prevzelo Cestno podjetje Ljubljana, prek Ljubljane pa Komunalno podjetje, tozdr Komunalne gradnje. Vendar po najnovejših podatkih ne kaže, da bosta mostova kaj kmalu usposobljena za promet.

Cestno podjetje Ljubljana je sicer že opravilo pregled poškodovanega mostu v Lazah in ugotovilo, da bi bilo za njegovo popravilo potrebno okoli 70 milijonov dinarjev. O tem so že obvestili svet KS Dolsko, obenem pa zaprosili republiško skupnost za ceste, da popravilo tega mostu vključi v svoj letošnji delovni načrt, saj tega v predlogu rekonstrukcij in modernizacij za leto 1984, ki so ga konec marca obravnavali na seji skupnosti, ni bilo zaslediti. Pri Cestnem podjetju namreč menijo, da bi na vsak način morali že letos zagotoviti denar vsaj za sanacijski načrt in za načrt, kako porušiti poškodovani del mostu.

Komunalno podjetje Ljubljana, tozdr Komunalne gradnje, ki je lastnik mostu prek Ljubljane na Mazovčevi cesti v Zgornjem Kašlju, pa se do sedaj kljub dogovoru in obveznostim, ki izhajajo iz zakona za poškodovani most ni niti zmenilo. Še zdaj namreč ni naredilo niti predloga za njegovo popravilo. Zato bo naša občinska komunalna skupnost naročila načrt in poiskala primerne izvajalce, saj je treba most v najkrajšem času vsaj zasilno popraviti, razmišljati pa je treba tudi o tem, da se ga usposobi za tovorni promet.

DARJA JUVAN

Lep dan, sončen, prav tak: kot naročen. Zagorica. Proslavitev 230. obletnice rojstva znamenitega Slovenca Jurija Vege. KUD Iskra-Vega je s svojim mešanim zborom Jurij Vega, recitatorji in povezovalci pripravil proslavo. V program so se vključili s pozdravno besedo učenci OŠ Križevska vas, predsednica društva matematikov fizikov in astronomov SRS, slavnostni govornik pa je bil dr. Tomaž Pisanski. Prireditve so obiskali matematiki, tekmovalci iz cele Slovenije, bralci lista Presek, domačini in vabljeni gostje. Program je pripravil Andrej Rupnik, Ciril Welkovič pa je pripeljal množico matematikov.

Bil je praznik, družinski praznik z dobro besedo, cvetjem in lepo pesmijo.

Delavci tovarne Vega so pponosni, da zmorejo kljub natrpanemu delavniku redno hoditi i na pevske vaje in nastope. Tovarna ima le 420 delavcev, v zboru jih poje 40. Deset odstotkov. Veliko. Delavski zbor v pravem pomenu te besede — z željavo roko in pesmijo v srcu in na ustih.

Stisk roke in zahvala mame: na Vegovi domačiji, pa lep dar, domača jajca, žganje in vejica rožmarina, takega, ki diši za spomin.

ANDREJ RUPNIK

Počastitev 230. obletnice rojstva Jurija Vege v Zagorici

Gospodarjenje v ospredju

(Nadaljevanje s 1. strani)

DELO V SKUPINAH

rezerv, bo začela slabeti, če ne bo podprta z ukrepi, katerih osnova bo ekonomska motivacija za delo. Ne smemo motivirati, da bi organizacije, ki so v prvi frontni liniji današnje bitke, začele izgubljati moč. Tako na primer nekatere naše delovne organizacije vračajo licence, ker so razvile enakovreden svoj proizvod, na osnovi izkušenj, pa se boje, da bodo vrnjene licence kupile konkurenčne organizacije.

Pavel Vindišar je spregovoril tudi o vlogi socialistične zveze v zdajšnjem trenutku. Menil je, da se mora SZDL izraziteje potrjevati kot fronta socialističnih sil. »Če pa ta fronta ni takšna, moramo vzroke za to poiskati v delovanju komunistov znotraj nje. O tej preobrazbi ZK kot najvažnejšem delu fronte, o ZK kot avantgardi znotraj socialistične zveze, bi kazalo še spregovoriti,« je poudaril.

Po končanem prvem delu plenarnega zasedanja so delegati nadaljevali delo v dveh skupinah. V prvi skupini so govorili o temi »Uresničevanje političnega stališča po katerem je perspektiva razvoja v opiranju na lastne moči in v lastnem delu«. Uvodno besedo je imela Nina Javšnik, predsednica komiteja za družbeno planiranje in družbenogospodarski razvoj pri naši občinski skupščini razpravljali pa so Jože Počivavšek, Stane Uhan, Staša Rejc, Niko Lukež, Franci Ambrožič, Jože Šlander, Dobri-voje Vukosavljevič in Dušan Kogej, v pisni obliki pa so razprave oddali Maruša Šolar, Ivanka Curk in Lidija Bulog.

V drugi skupini, ki je obravnavala temo »Sposobnejša osnovna organizacija ZK«, je imel uvodni govor Igor Kadunc, predsednik komisije za organiziranost, razvoj in kadrovska politiko pri

občinskem komiteju ZKS, v razpravi pa je sodelovalo 14 navzočih, in sicer: Albin Skok, Viljem Kranjc, Janez Koman, Edvard Drnovšek, Vera Bajič, Janko Ljubič, Metka Odlazek, Janez

Na seji občinske konference ZKS Ljubljana Moste-Polje so bili za nove člane občinskega komiteja izvoljeni Franjo Vinko, Navenka Kržan, Janko Ljubič, Neva Pavlin in Roman Pipan, za člana statutarne komisije pa Robert Basej. Izvoljena je bila tudi 19-članska delegacija za sejo mestne konference ZKS Ljubljana.

Smrekar, Veljko Marič, Marko Lenarčič, Elizabeta Oman, Mirko Jeriha, Roman Klešnik in Stane Meljo.

Na plenarnem zasedanju so nato delegati sprejeli oceno, poročilo in programske poudarke za delo občinske organizacije ZK, gradivo za sejo mestne konference ZKS in povzetek razprav in usmeritev, oblikovanih v obeh skupinah.

V prvi skupini, razprave je strnil v poročilo Roman Pipan, so največ pozornosti namenili gospodarjenju v lanskem letu (ugotovili so, da so glede na pogoje rezultati še dokaj dobri), delitvi dohodka, izvozno usmerjenim investicijam, posodobi-

tvam v proizvodnji, najbolj zgoče razprave pa so bile s področja gradbeništva (problem delavcev Gradisa v Iraku). Dotaknili so se tudi povezovanja gospodarstva in predlagali, da bi o tem opravili analizo, vendar ne le v naši občini, temveč povsod v Sloveniji in Jugoslaviji. Nekaj konkretnih misli je bilo izrečeno tudi o deviznem sistemu, vključevanju občinskega gospodarstva v maloobmočni promet, govor je bil tudi o položaju šolnikov in o drobnem gospodarstvu. Na tem področju smo sicer v naši občini pred leti storili korak naprej, vendar bo treba nekatere probleme rešiti sistemsko.

O delu druge skupine, ki je razpravljala o temi »Sposobnejša osnovna organizacija ZK«, je na plenarnem zasedanju poročal Milenko Vakanjac. Kot je dejal, so nekateri razpravljavci ocenili gradivo za sejo mestne in občinske konference za presplošno in preveč verbalistično, drugi pa so menili, da je gradivo dobro. Več besed je bilo izrečenih glede informiranja članstva. Zavzeli so se za to, da sklepov ne bi več sprejemali na zaprtih sejah. Izrečena je bila kritična misel: »Komunisti nismo nič boljše informirani kot drugi občani, vendar moramo stališča pojasnjevati, zagovarjati.« Obravnavali so tudi proslavo dneva mladosti in pobudo za novo himno, glede idejnopolitičnega

usposabljanja članov ZK pa so menili, da ni zadovoljivo. Brez teoretične usposobljenosti članov ZK namreč ni mogoče pričakovati večjih rezultatov v prizadevanjih za vse tisto, za kar se zavzema zveza komunistov.

UTRDI TI POLOŽAJ DELAVCA

K besedi se je oglasil tudi Marjan Rožič, član CK ZKJ, ki je vprašanja, načeta v razpravah na konferenci, osvetlil še z drugih zornih kotov, hkrati pa je podprl usmeritve, ki si jih je zadala za prihodnje delo naša občinska organizacija ZKS. Dejal je, da je nesprejemljivo, ker v imenu stabilizacije sprejemamo ukrepe, ki krepijo moč države, in ker se v nekaterih delovnih kolektivih ustvarja vzdušje samozadovoljstva in se stabilizacija razume kot nekaj, kar bo prišlo od drugod in čemur se je potem treba le priključiti. »Ni v imenu stabilizacije, da se do dohodka obnašamo administrativno in restriktivno,« je menil, »politika ZK mora biti jasna: materialna stimulacija je eden izmed elementov, ki delavca spodbujajo k boljšemu delu.«

Jože Smole, predsednik MK ZKS Ljubljana, pa je dejal, da je ob vseh ukrepih, ki jih bomo sprejeli za izvajanje programa ekonomske stabilizacije, osnovno vprašanje, ali bo zveza komunistov sposobna izvesti ta prehod na novo kvaliteto ekonomske stabilizacije. Že v preteklosti smo se marsikaj dogovorili, marsikaj zapisali, potem pa tega nismo izvajali. Če hočemo izpeljati program ekonomske

stabilizacije, je menil, moramo delavca motivirati za boljše in učinkovitejše delo. »In to je neposredno povezano s samoupravljanjem, z delegatskim sistemom. Pri nas je preveč papirnatega obravnavanja samou-

Na seji občinskega komiteja, ki je sledila seji konferen-
ce, je bil za predsednika tega
organa ponovno izvoljen
Pavel Vindišar, za sekretarja
predsedstva občinskega ko-
miteja ZKS Franjo Vinko, na-
loge izvršnih sekretarjev pa
bodo opravljali: Marjan Dra-
gar — organiziranost, razvoj
in kadrovska politika, Roman
Pipan — družbenoekonomski
odnosi, Janko Ljubič —
splošni ljudski odpor in druž-
bena samozashita, Rezka
Škrj — idejno delo, vzgoja,
izobraževanje in kultura,
Branko Erčulj — naloge ko-
munistov v političnem si-
stemu in delo komunistov v
političnih organizacijah ter
Milenko Vakanjac — propa-
gandna in informativna dejav-
nost ter naloge ZK in delo
komunistov v znanstveno ra-
ziskovalni dejavnosti.

pravljanja, premalo se dela na resničnem utrjevanju položaja delavca,« je poudaril. Opozoril je tudi na to, da bodo morale osnovne organizacije zveze komunistov nameniti več pozornosti medčloveškim odnosom in se resnično boriti za spoštovanje moralno etičnih načel socialistične družbe.

DARJA JUVAN

● Premikač že deset let

Martin Pohar je sicer doma v Radečah pri Zidanem mostu, kjer tudi živi, a že od leta 1973 dela v Zalogu kot premikač. Še sam točno ne ve, zakaj se je odločil za ta poklic, vseh mu je. Odgovornost, ki mu je zaupana, mu zelo veliko pomeni in mu vlija samozavest.

Železnica pa pomeni kruh tako njemu kot ženi in otrokoma, saj žena ni zaposlena. Za prihod na delo potrebuje dve uri. To je slabša stran njegovega življenja, pravi Martin.

D. G.

● SINDIKATI V AKCIJI

Usposobili nove člane delavskih svetov

V teh mesecih potekajo v ozdih volitve v organe samoupravljanja. V večini primerov so osnovne organizacije ZS že izvedle vse postopke evidentiranja in kandidiranja, v marcu pa so nekatere osnovne organizacije ZS izvedle že tudi volitve.

V naši občini potekajo v teh mesecih volitve v samoupravne organe kar v dveh tretjinah vseh odzov. Preostala tretjina ima volitve v samoupravne organe leta 1985. Klub samoupravljalcev pri občinskem svetu ZS torej ugotavlja, da bodo v več kot polovici organov v samoupravnih organih »novi člani«. Da pa bodo samoupravni organi kvalitetno opravljali zaupane jim dolžnosti, morajo dobiti poleg izkušenj tudi teoretična znanja in spoznanja v bistvenih novostih glede usklajevanja samoupravnih splošnih aktov, ki urejajo vsebino njihovega dela in pristojnosti. Zato smo se v sindikatih odločili, da letos vključimo v enodnevne izobraževalne oblike kar največ članov posameznih samoupravnih organov.

Klub samoupravljalcev bo zato še ta mesec organiziral enodnevne seminarje za predsednike in člane delavskih svetov, samoupravne delavske kontrole, disciplinskih komisij in organov, ki urejajo delovna razmerja delavcev.

Na teh seminarjih, na katerih je zaželeno, da prihaja do čimveč sproščenega izmenjavanja izkušenj, bodo seveda lahko člani samoupravnih organov zastavljali tudi konkretna vprašanja in slišali tudi mnenja drugih.

Zato vabimo vse člane samoupravnih organov — tudi tiste z dolgoletnimi izkušnjami in znanji, da s svojimi prispevki obogatijo delo seminarjskih dni.

Klub samoupravljalcev
Lj. Moste-Polje

● NA SEJI OBČINSKE KONFERENCE SZDL

Pot spominov in tovarištva ter III. samoprispevek

Ni naključje, da je naša občinska konferenca SZDL na seji 28. marca obravnavala tudi poročilo o gradnji Poti spominov in tovarištva — spomenika junaškemu boju Ljubljancem med II. svetovno vojno. Prišel je namreč letni čas, ki dopušča nadaljevanje del na prostem. Do konca lanskega leta je bilo zgrajenih 27.171 metrov te poti, do 9. maja prihodnjega leta, ko bomo slavili 40. obletnico osvoboditve našega mesta, pa bi morali urediti še 6.652 metrov trase. Letos naj bi pričeli graditi še zadnjih šest odsekov in dokončati dva, pričeta že v lanskem letu, tako da bi bila celotna Pot spominov in tovarištva predana namenu do 9. maja 1985.

Te podatke in še nekatere druge je nanašal Ivan Štih, podpredsednik odbora za gradnjo Poti spominov in tovarištva, ki je v nadaljevanju orisal tudi prizadevanja v mestu in v občinah, da se ta pot dokončno uredi do načrtovanega datuma. Zdaj je že mogoče reči, da bo to uresničljivo, čeprav še niso urejene vse lastniške zadeve, pa tudi denar ne priteka povsem po načrtih. Kot je povedal Srečko Čož, predsednik odbora podpisnikov samoupravnega sporazuma o gradnji Poti spominov in tovarištva v naši občini, smo lani zbrali le 32 odstotkov dogovorjenega denarja, samoupravni sporazum pa je podpisalo le 41 odstotkov odzov v občini, kar pomeni, da jih več kot 100 stoji ob strani.

Tudi letos naj bi podobno kot prejšnja leta pri gradnji Poti spominov in tovarištva s prosto-

voljnim delom sodelovali dijaki ljubljanskih srednjih šol, mladinci, organizirani prek OK ZSMS in OO ZSM, gojenci Kadeške šole za mladičnike, pripadniki JLA ljubljanskega armadnega območja in še drugi.

Predsedstvo MK SZDL je tudi podprlo predlog odbora za gradnjo poti, ki predlaga, da bi ozele celotno traso, in sicer v obliki drevoreda. Združili naj bi akcijo za posaditev 88 dreves v spomin tovariša Tita in akcijo za ozelenitev PST. Drevesa naj bi posadile krajevske skupnosti, po katerih pot poteka, tiste pa, ki te možnosti nimajo, pa naj bi zasadile 88 dreves. Zdaj raste že 1300 dreves posajenih v ta namen, vseh skupaj pa naj bi jih bilo okoli 5 tisoč. To zamisel so delegati naše OK SZDL podprli, hkrati pa menili, naj se občinska konferenca SZDL dogovori s krajev-

nimi konferencami, kako bo ta akcija potekala.

Na tej seji so delegati obravnavali tudi gradnjo objektov družbenega standarda iz programa III. samoprispevka. Sprejeli so stališča in sklepe predsedstva naše OK SZDL glede grad-

Delegatka Pia Kuharič Mahkovec iz KS Selo je v imenu te KK SZDL povedala, da se pri njih ne strinjajo s pobudo za novo himno, temveč menijo, naj ostane sedanja himna. Sodijo tudi, da se v naši občini nismo dovolj hitro odzvali na scenarij glede praznovanja dneva mladosti. Ponovno je zastavila vprašanje, kdaj bo zgrajen podhod pod železniško progo v podaljšku Proletarske ceste, saj se je pred nedavnim na Pokopališki cesti ob zaprtih zapor-
nicah zgodila nesreča, ki je terjala življenje devetletne deklice.

nje teh objektov v občini, ki pa so jih še dopolnili v razpravi. Konferenca je pooblastila predsedstvo, da na podlagi dogovorov, sprejetih na ustreznih organih, pripravi predlog, do katerih sprememb naj bi prišlo pri grad-

nji poslopj iz III. samoprispevka v občini. Navzoči so tudi opozorili naše delegate v skupnosti III. samoprispevka, da se morajo redno udeleževati sej, hkrati pa so tudi dali pobudo, da mestna in občinske zdravstvene skupnosti oblikujejo stališča glede sofinanciranja zdravstvenih objektov iz samoprispevka.

Potrjeno je bilo tudi vseh 20 kandidatov za dobitnike priznanj OF, ki jih je predlagala konferenci komisija za odklopanja in žirija za priznanja OF pri predsedstvu OK SZDL. Delegati so tudi soglasno potrdili zaključni račun OK SZDL in na predlog sekretarja ter družbenega organizacije Marka Rotha sprejeli drugo inačico (v obravnavi sta bili dve) finančnega načrta za leto 1984, ki je usklajena z denarnimi možnostmi. Marko Roth je poudaril, da ima OK SZDL v letošnjem letu na voljo izredno malo denarja, kar bi utegnilo imeti neugodne posledice za delo. Izčrpanje so vse notranje rezerve, saj smo edini v Ljubljani zmanjšali število administrativno tehničnih delavcev, profesionalnih funkcionarjev in število izhajanj Naše skupnosti. Sprejetih pa je bila še vrsta drugih ukrepov, ki naj bi porabo denarja karseda zmanjšali.

DARJA JUVAN

Iz pobratene občine Bileće

Tudi pobratena občina Bileća je v februarju in marcu živele v pripravah na volitve, ki so jih vodile družbenopolitične organizacije, hkrati pa so se pripravljale na volilne letne konference.

Na skupni seji vseh zborov občinske skupščine so sprejeli resolucijo o politiki uresničevanja družbenega plana občine v letu 1984. V široki razpravi o tem dokumentu so zlasti poudarili nujnost po razvojnih zahtevah, ki bodo resnično usklajene z realnimi možnostmi razvoja v stabilizacijskih razmerah. V resoluciji so predvideli

rast družbenega proizvoda za 25 odstotkov. Število zaposlenih se bo povečalo za 3 odstotke. Rast skupne in splošne porabe so omejili takole: občinski proračun se bo povečal za 17, temeljno izobraževanje 19,8, socialno in otroško varstvo 2,8, kultura in telesna kultura za 16,25 odstotka itd.

Vrednost investicijskih vlaganj v občini načrtujejo v višini 440 milijonov dinarjev. Planirajo tudi stanovanjsko gradnjo, in sicer 100 novih stanovanj, od teh naj bi jih bilo več kot polovica v družbeni lastnini. Nadajevali bodo dela pri mestnem vodovodu, elektrifikaciji vasi, dogradili bodo del ceste Bile-

ća—Nikšić in končali večnamenski objekt za kulturo in telesno kulturo v mestu. Zgradili bodo tudi industrijski vodovod do dveh večjih delovnih organizacij in opravili še vrsto drugih nalog. Ni kaj, prizadevajo si in uspešni so ti naši pobratimi.

Kako zelo so se vsi kraji Bosne in Hercegovine vključili v organizacijo zimskih olimpijskih iger, govori že dejstvo, da so v naši pobrateni Bileći podelili zlata, srebrna in bronasta priznanja številnim donatorjem 14. ZOI Sarajevo 84. Občinska skupščina je podelila priznanja

kar sto dvajsetim posameznikom in desetim delovnim organizacijam. Drugi delovni kolektivi in okrog 3.500 posameznikov pa so prejeli zahvalo. Skupno je bilo v Bileći za olimpijske igre zbranih nad pet milijonov dinarjev.

Še eno zanimivost s tega področja poznamo. Delovni kolektiv Bilećanke — tovarne preprog, je za potrebe olimpijskih iger stal blizu 1000 kvadratnih metrov preprog — tekačev. Ti so bili uporabljeni za scenografske rešitve pri ceremonijah ob otvoritvi in ob zapiranju olimpijskih iger na stadionu Koševo in v dvorani Zetra.

SG